

Warszawa, dnia 24 lipca 2017 r.

Opinia do ustawy

**o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa, ustawy o finansach publicznych oraz ustawy
– Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej**

(druk nr 573)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa przewiduje zmiany w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej.

Zmiana art. 14b § 5c Ordynacji podatkowej dotyczy instytucji interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego. Wydający interpretacje indywidualne Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej będzie obowiązany wystąpić do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o opinię w zakresie klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania (lub wystąpienia nadużycia prawa w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług) jedynie w przypadku, gdy zagadnienie wyłaniające się na tle stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego przedstawione we wniosku o interpretację, nie było wcześniej przedmiotem opiniowania przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

Zmiana art. 43 Ordynacji podatkowej (nowy § 5) uzupełnia przepisy dotyczące Rejestru Zastawów Skarbowych o delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych, umożliwiającą powierzenie prowadzenia Rejestru Zastawów Skarbowych organowi Krajowej Administracji Skarbowej innemu niż Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

Nowo dodawany art. 3a ustawy o finansach publicznych wyłącza stosowanie art. 18 ust. 1 ustawy o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (zgodnie z którym podmioty reprezentujące Skarb Państwa są obowiązane uzyskać opinię prawną Prokuraturii

Generalnej o projektach umów oraz jednostronnych czynności prawnych dokonywanych przez Skarb Państwa, jeżeli wartość przedmiotu czynności prawnej przekracza kwotę 100 mln zł.), w stosunku do:

- 1) operacji finansowych związanych z wykonywaniem budżetu państwa i budżetu środków europejskich, w tym z zakresu obsługi bankowej,
- 2) operacji finansowych w zakresie środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o finansach publicznych (środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej oraz niepodlegające zwrotowi środki z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) i inne niepodlegające zwrotowi środki pochodzące ze źródeł zagranicznych),
- 3) zaciągania pożyczek i kredytów, emisji skarbowych papierów wartościowych oraz innych operacji związanych bezpośrednio z zarządzaniem długiem Skarbu Państwa.

Zmiana w art. 259 ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej zmierza do tego, aby wyodrębnienie części budżetu państwa dotyczącej finansowania działalności KAS nastąpiło dopiero w budżecie państwa na rok 2019 r. Do dnia wyodrębnienia takiej części realizacja działalności KAS będzie się odbywała w ramach dotychczasowych części budżetu państwa.

Ustawa ma wejść w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 46. posiedzeniu w dniu 20 lipca 2017 r. w oparciu o przedłożenie rządowe.

Projekt stanowił przedmiot prac sejmowej Komisji Finansów Publicznych. Komisja wprowadziła do projektu poprawki, które mieściły się w meritum przedłożenia poselskiego i zmierzały, co do zasady, do zapewnienia projektowi zgodności z zasadami poprawnej legislacji. Poprawki Komisji zakładały ponadto, że realizacja działalności Krajowej Administracji Skarbowej odbywać się będzie w ramach dotychczasowych części budżetu państwa do końca 2017 r.

W trakcie drugiego czytania (na posiedzeniu Sejmu) zgłoszono dodatkową poprawkę, która *de facto* „powracała” do rozwiązań projektu rządowego i przesuwała realizację obowiązku wyodrębnienia części budżetu państwa dotyczącej finansowania działalności KAS

na koniec 2018 r (część taka będzie musiała być wyodrębniona w budżecie państwa na rok 2019). Poprawka ta została przyjęta w trzecim czytaniu.

III. Uwagi szczegółowe

1) art. 1 pkt 1 nowelizacji, art. 14b ust. 5c Ordynacji podatkowej.

Wskazana jest zmiana techniczno-legislacyjna korygująca brzmienie art. 14b § 5c Ordynacji podatkowej.

Jak wynika z art. 14b § 1 Ordynacji podatkowej, organem uprawnionym do wydawania interpretacji indywidualnej jest Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej. Powyższe powinien uwzględniać art. 14b § 5c Ordynacji podatkowej. W przepisie tym należałoby mówić konsekwentnie o „Dyrektorze Krajowej Informacji Skarbowej”, a nie o „organie uprawnionym do wydawania interpretacji indywidualnej”.

Zaproponowana niżej poprawka porządkuje i ujednolica przepisy ustawy, zgodnie z § 10 Zasad techniki prawodawczej.

Propozycja poprawki:

– w art. 1 w pkt 1, w § 5c:

a) w zdaniu pierwszym wyrazy „Organ uprawniony do wydania interpretacji indywidualnej” zastępuje się wyrazami „Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej”,

b) w zdaniu drugim wyrazy „organu uprawnionego do wydania interpretacji indywidualnej” zastępuje się wyrazami „Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej”;

2) art. 1 pkt 2 nowelizacji, art. 43 § 5 Ordynacji podatkowej.

Wskazana jest zmiana techniczno-legislacyjna korygująca oznaczenie dodawanej do art. 43 Ordynacji podatkowej nowej jednostki redakcyjnej.

Przepis art. 43 Ordynacji podatkowej podzielony jest na trzy paragrafy (art. 43 § 1–3), a nie na cztery paragrafy. W związku z tym, w art. 43 po § 3 należy dodać § 4.

Należy zwrócić uwagę, że „planowany” ustawą z dnia 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw § 4 nie został ostatecznie dodany do art. 43 Ordynacji podatkowej (ustawy matki).

Zmiana art. 43 Ordynacji podatkowej z dnia 10 września 2015 r. weszła w życie, z dniem 1 lipca 2017 r., w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (nowelizacją nowelizacji).

Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, z dniem 1 stycznia 2017 r., wyeliminowały *de facto* zmianę, która skutkowałaby podziałem art. 43 Ordynacji podatkowej na cztery paragrafy. W istocie art. 43 nigdy nie otrzymał brzmienia obejmującego § 4, która to jednostka redakcyjna znalazła swój wyraz jedynie w ustawie nowelizującej (w pierwotnym brzmieniu), a nie ustawie matce.

Propozycja poprawki:

– w art. 1 w pkt 2:

a) w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „§ 5” zastępuje się wyrazami „§ 4”,

b) § 5 oznacza się jako § 4.

Szymon Giderewicz

Główny legislator